19/12/2020

“Ο Θεός δεν μας εγκαταλείπει, έστω και αν συχνά Τον λησμονούμε”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κισάμου και Σελίνου

“Φόβος, αγωνία, απελπισία, ένταση και αβεβαιότητα κυριαρχούν στην ζωή μας και την παγκόσμια κοινότητα” τονίζει ο Σεβ. Μητροπολίτης Κισάμου και Σελίνου κ. Αμφιλόχιος στην Εγκύκλιο που εξέδωσε για τα φετινά Χριστούγεννα.

“Η απειλή ενός αόρατου ιού συνέθλιψε τα όνειρα, τσάκισε την ελπίδα, ταπείνωσε την ανθρωπότητα, αποκάλυψε την γύμνια της ανθρώπινης αλαζονείας και υπεροψίας”, **υπογραμμίζει και συνεχίζει αναφερόμενος στο κάλεσμα της Εκκλησίας την περίοδο αυτή,** *“Η Εκκλησία είναι και γίνεται η Βηθλεέμ, η Φάτνη, στην μήτρα της Οποίας δεν γεννάται μόνο ο Χριστός, προσφέροντας το Πανάχραντο Σώμα Του και το Τίμιο Αίμα του προς «βρώσιν και πόσιν» ζωής αιωνίου, αλλά γεννάται και αναγεννάται πνευματικά και ο άνθρωπος· ο κάθε πιστός που βιώνει την ζωή και τα μυστήρια της Εκκλησίας. Μέσα στην Εκκλησία μας χαρίζει ο Χριστός τον εαυτό Του. Το μεγαλύτερο και πολυτιμότερο δώρο που θα μπορούσε να κάνει ο Θεός για το πλάσμα Του, τον άνθρωπο. Γίνεται η τροφή*

του κόσμου. «Σώμα και Αίμα Χριστού» κοινωνούμε σε κάθε Θεία Λειτουργία. Το μέγα αυτό μυστήριο της Γέννας του Θεανθρώπου επαναλαμβάνεται αδιάλειπτα, μυστικώ τω τρόπω, στη ζωή της Εκκλησίας".

Τέλος, ο Σεβασμιώτατος απευθύνει κάλεσμα για προσευχή, σημειώνοντας: " Σ' αυτή, λοιπόν, την ομιχλώδη και πνιγηρή ατμόσφαιρα των καιρών και των ημερών μας, η εορτή των Χριστουγέννων έρχεται να προσφέρει παρήγορο φως. Να βεβαιώσει ότι ο Υιός του Θεού έγινε άνθρωπος, για να μείνει εσαεί «μεθ' ημών». Να πιστοποιήσει, με τον πιο αθόρυβο, αλλά αληθινό τρόπο, ότι ο Θεός δεν μας εγκαταλείπει, έστω και αν συχνά Τον λησμονούμε και συμπεριφερόμαστε σαν να μην υπάρχει. Τα Χριστούγεννα μας καλούν να αναθεωρήσουμε τη ζωή μας. Να συνέλθουμε από την ταραχή, την απογοήτευση και την κατάθλιψη. Να προσευχηθούμε για τους αναγκεμένους αδελφούς μας. Τους ασθενείς, τους πονεμένους και κατατρυχομένους από την λοιμική αυτή νόσο· το Ιατρικό και Νοσηλευτικό προσωπικό της Πατρίδας μας· για όλους εκείνους που λαμβάνουν αποφάσεις ζωής".

Αναλυτικά η Εγκύκλιος:

Ἀγαπημένα παιδιά τῆς Ἐκκλησίας μας,

Ταραγμένα τά φετινά Χριστούγεννα. Πρωτόγνωρες οἱ συνθῆκες τῆς ζωῆς καί οἱ μέρες τοῦ βίου μας. Φόβος, ἀγωνία, ἀπελπισία, ἔνταση καί ἀβεβαιότητα κυριαρχοῦν στήν ζωή μας καί τήν παγκόσμια κοινότητα. Ἡ ἀπειλή ἑνός ἀόρατου ἰοῦ συνέθλιψε τά ὄνειρα, τσάκισε τήν ἐλπίδα, ταπείνωσε τήν ἀνθρωπότητα, ἀποκάλυψε τήν γύμνια τῆς ἀνθρώπινης ἀλαζονείας καί ὑπεροψίας. Οἱ σκέψεις ἀδελφοῦ συμπρεσβυτέρου, πού γράφηκαν σέ ἀνύποπτο χρόνο, μοιάζουν ὡς προάγγελος τῆς πραγματικότητας πού ὅλοι μας βιώνουμε. Γράφει ὁ ἀγαπητός π. Σπυρίδων Βασιλάκος: «Συμμάχησαν οἱ συνθῆκες, ἀπειλητικά κινήθηκαν, δυναμικά στόχευσαν καί λάβωσαν τήν διάθεση. Τό πολεμικό ἀεροσκάφος τῶν μέσων ἐνημέρωσης βομβάρδισε τίς ζωές μας μέ τίς βόμβες τῆς ἀπόγνωσης. Τό βλέμματα δέν ἔλκονται πλέον... Ἡ ἀγωνία, ἡ ἔνταση, ἡ ταραχή, σάν σειρῆνα πολέμου, ἔχει πάρει τή θέση τῶν χριστουγεννιάτικων ἤχων καί συνοδεύουν πιστά τόν βαρύ καθημερινό βηματισμό. Πῶς νά τρυπώσεις στήν εἰκόνα τῆς Γέννησής Του; Πῶς, κρατώντας τό μάκτρο τῆς ταραχῆς, θά κοινωνήσεις τήν εἰρήνη; Ψάχνεις μάταια νά βρεῖς χαραμάδα ἐλπίδας, γιά νά κλέψεις ἔστω καί μιά ἀκτίνα φωτός. Καί ἐκεῖ πού μέσα στό σκοτάδι ψάχνεις νά βεῖς ὡραία πύλη νά εἰσέλθεις, ψηλαφεῖς μιά μικρή θύρα, πού εἶναι στό ἱερό βῆμα τῆς ἑορτῆς μπορεῖ νά σέ ὁδηγήσει... Μπαίνω δειλά σά νά πατῶ στόν οὐρανό, στήν εἰκόνα τῆς Γέννησης. Πλησιάζω τόν Ἰωσήφ καί βάζω τήν ταραχή μου στό μονοπάτι τῆς δικῆς του, γνωρίζοντας ὅτι ἐκεῖ θά συναντήσει τήν εἰρήνη», καταλήγει ὁ π. Σπυρίδων.

Ἀδελφοί μου,

Τό ζητούμενο τῶν καιρῶν μας ἀλλά καί κάθε ἐποχῆς, εἶναι ἀκριβῶς αὐτό. Ἐάν ἐπιθυμοῦμε καί ἐμεῖς, ἐάν νιώθουμε τήν ἀνάγκη νά... «τρυπώσουμε» στήν εἰκόνα τῆς Γέννησης. Ἐάν ναί, τότε πῶς; γεννᾶται τό ἐρώτημα. Ποιός ὁ τρόπος, ὁ τόπος καί ὁ δρόμος, πού ὁδηγεῖ στή βίωση τοῦ μυστηρίου τῶν Χριστουγέννων; Καθώς, φαίνεται νά λησμονοῦμε τό γεγονός, ὅτι ἡ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ βιώνεται μέσα στήν πίστη καί τή λατρεία τῆς Ἐκκλησίας καί ὄχι μέσα στήν λογική. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι καί γίνεται ἡ Βηθλεέμ, ἡ Φάτνη, στήν μήτρα τῆς Ὑποίας δέν γεννᾶται μόνο ὁ Χριστός, προσφέροντας τό Πανάχραντο Σῶμα Του καί τό Τίμιο Αἷμα του πρός «βρῶσιν καί πόσιν» ζωῆς αἰωνίου, ἀλλά γεννᾶται καί ἀναγεννᾶται πνευματικά καί ὁ ἄνθρωπος· ὁ κάθε πιστός πού βιώνει τήν ζωή καί τά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας. Μέσα στήν Ἐκκλησία μας χαρίζει ὁ Χριστός τόν ἑαυτό Του. Τό μεγαλύτερο καί πολυτιμότερο δῶρο πού θά μποροῦσε νά κάνει ὁ Θεός γιά τό πλάσμα Του, τόν ἄνθρωπο. Γίνεται ἡ τροφή τοῦ κόσμου. «Σῶμα καί Αἷμα Χριστοῦ» κοινωνοῦμε σέ κάθε Θεία Λειτουργία. Τό μέγα αὐτό μυστήριο τῆς Γέννας τοῦ Θεανθρώπου ἐπαναλαμβάνεται ἀδιάλειπτα, μυστικῷ τῷ τρόπῳ, στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας. Κάθε Θεία Λειτουργία εἶναι καί μιά μυστική βίωση τοῦ μυστηρίου τῆς Θείας Γέννησης.

Τά Χριστούγεννα, συνεπῶς, δέν τά ἑορτάζουμε ἅπαξ τοῦ ἔτους, ἀλλά σέ κάθε Θεία Λειτουργία, καθώς κάθε Θεία Λειτουργία εἶναι Χριστούγεννα, πού σημαίνει ἕνωση ὀντολογική τοῦ πιστοῦ μέ τόν Χριστό. Ἰδού, λοιπόν, ἀδελφοί, ὁ τόπος καί ὁ τρόπος νά μεταμορφώσουμε κάθε μέρα τῆς ζωῆς μας σέ Χριστούγεννα. Νά... «τρυπώσουμε» καί ἐμεῖς στήν εἰκόνα τῆς Γέννησης.

Σ' αὐτή, λοιπόν, τήν ὁμιχλώδη καί πνιγηρή ἀτμόσφαιρα τῶν καιρῶν καί τῶν ἡμερῶν μας, ἡ ἑορτή τῶν Χριστουγέννων ἔρχεται νά προσφέρει παρήγορο φῶς. Νά βεβαιώσει ὅτι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ ἔγινε ἄνθρωπος, γιά νά μείνει ἐσαεί «μεθ' ἡμῶν». Νά πιστοποιήσει, μέ τόν πιό ἀθόρυβο, ἀλλά ἀληθινό τρόπο, ὅτι ὁ Θεός δέν μᾶς ἐγκαταλείπει, ἔστω καί ἄν συχνά Τόν λησμονοῦμε καί συμπεριφερόμαστε σάν νά μήν ὑπάρχει.

Τά Χριστούγεννα μᾶς καλοῦν νά ἀναθεωρήσουμε τή ζωή μας. Νά συνέλθουμε ἀπό τήν ταραχή, τήν ἀπογοήτευση καί τήν κατάθλιψη. Νά προσευχηθοῦμε γιά τούς ἀναγκεμένους ἀδελφούς μας. Τούς ἀσθενείς, τούς πονεμένους και κατατρυχομένους από την λοιμική αὐτή νόσο· τό Ἰατρικό καί Νοσηλευτικό προσωπικό τῆς Πατρίδας μας· γιά ὅλους ἐκείνους πού λαμβάνουν ἀποφάσεις ζωῆς. Νά ἀνανεώσουμε τήν πίστη καί τήν πεποίθησή μας ὅτι ὁ Χριστός, τοῦ Ὁποίου τήν ἔλευση στόν κόσμο ἑορτάζουμε, παραμένει ἀνάμεσά μας· ὅτι «τά ἀδύνατα παρά ἀνθρώποις δυνατά παρά τῷ Θεῷ ἐστίν» (Λουκ. 18,27).

Τά Χριστούγεννα μᾶς καλοῦν νά ἀλλάξουμε τρόπο σκέψης καί συμπεριφορᾶς. Νά συντονίσουμε τή ζωή μας μέ τό δικό Του θέλημα. Καί ἡ προσωπική αὐτή ἀλλαγή ἀντανακλᾶ πάντοτε εὐεργετικά στόν κόσμον ὅλο· τονώνει τήν ἀντοχή, ἐνισχύει τήν ἀλληλεγγύη, ἀπαλύνει τόν πόνο, ἀνακουφίζει τή μοναξιά, φέρνει τήν πολυπόθητη εἰρήνη, ἐπιτυγχάνει τή δημιουργικότητα, μέ τρόπους πού συχνά παραμένουν ἀθέατοι, ἀλλά πού εἶναι οὐσιαστικοί.

Μέ αὐτό τό πνεῦμα καί διάθεση, εὔχομαι ἐγκαρδίως, ἀδελφοί μου, νά ἑορτάσουμε τά φετινά Χριστούγεννα, καί ὁ νέος χρόνος νά πληρώνει τή ζωή ὅλων μας μέ τά δῶρα τῆς ἄπειρης ἀγάπης τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ Λόγου.

Εὐφρόσυνα, εὐλογημένα, χαρούμενα, ὀλόφωτα, ἀληθινά, αἰώνια Χριστούγεννα, ἀδελφοί μου.

Μετ' εὐχῶν καί πολλῆς τῆς ἐν Κυρίῳ Τεχθέντι ἀγάπης,
Ο ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΣΑΣ
† Ὁ Κισάμου & Σελίνου
ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΣ